

فرزند و همراه همیشگی حضرت امام خمینی (س)؛ او در سال ۱۳۲۴ در شهرستان قم دیده به جهان گشود و پس از گذراندن تحصیلات متوسطه به توصیه امام خمینی (س) به فراگیری علوم اسلامی پرداخت. هنگامی که پدر و برادرش حاج سیدمصطفی از کشور تبعید شدند، وی در ایران باقی ماند. در سال ۱۳۴۴، مخفیانه از راه آبادان به نجف اشرف رفت و پس از پنج ماه اقامت نزد پدر، به ایران بازگشت اما در مرز خسروی دستگیر شد. پس از آزادی به قم رفت و مشغول ادامه تحصیل شد. در سال ۱۳۴۵ برای بار دوم از طریق خرمشهر به عراق رفت و در همین سفر با پوشیدن لباس روحانویون به حلقه علمای دین پیوست. این بار نیز به هنگام بازگشت توسط ساواک دستگیر شد و پس از مدتی حبس در زندان قزلقلعه در تاریخ ۲۴ مرداد ماه ۱۳۴۶ آزاد شد.

در تمام طول دوران تبعید حضرت امام (س) او با برپایی مجالس در منزل امام سعی داشت نام و خاطره مبارزات پدر را در ذهن مردم زنده نگاهدارد. سرانجام با آغاز اولین حرکت‌های مردمی در سال ۱۳۵۶، او به نجف و سپس به همراه امام به پاریس رفت. او رابط امام و سایر مراکز مبارزه بود. سید احمد، در تمام طول زندگی‌اش در کنار حضرت امام خمینی (س) ماند و همواره یاور مورد اعتماد او بود. ایشان در آخرین روزهای سال ۱۳۷۳ به دیار باقی شتافت.